

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/115/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013201011
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8013201011.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka v právnej veci navrhovateľa: E. P., trvale bytom F. XX, H. proti odporkyni: Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava, ul. 29. augusta č. 8 - 10, v konaní o preskúmanie rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 7.11.2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sd/94/2013 - 19 z 29. mája 2014 jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sd/94/2013 - 19 z 29. mája 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove bolo potvrdené rozhodnutie zo 7. novembra 2013 č. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 65 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 25.9.2013 o priznanie starobného dôchodku od 25.9.2010.

Krajský súd dôvodil tým, že odporkyňa dôvodne zamietla jeho žiadosť o starobný dôchodok, pretože rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č. SPC - 30.303-23/5 - 2003 zo dňa 11.4.2003 mu bol od 1.7.2002 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 a § 133 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Vo výroku predmetného rozhodnutia je súčasne uvedené, že uvedený starobný dôchodok sa podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. považuje za výsluhový dôchodok. Starobný dôchodok, ktorý je síce považovaný za výsluhový dôchodok, keďže ho vypláca ministerstvo vnútra, je naďalej starobným dôchodkom podľa zák. č. 100/1988 Zb., preto mu nemohol byť priznaný na základe podanej žiadosti starobný dôchodok opätovne.

Navrhovateľ v podanom odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu uviedol, že nevie či je starobným alebo výsluhovým dôchodcom, pričom poukázal na iné osoby, ktoré súčasne poberajú aj starobný aj výsluhový dôchodok. Poukazuje na nízku sumu dôchodku (527 Eur) a na to, že odpracoval 48 rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.04.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V konaní bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok už od 1.7.2002 podľa § 132 a § 133 zák. č. 100/1988 Zb. so započítaním tých dôb zamestnania, ktoré sú v rozhodnutí o priznaní starobného dôchodku uvedené a ktoré preukázateľne nenamietal, pričom už od 1.12.1994 bol poberateľom príspevku za službu príslušníka PZ. Jeho služobný pomer v PZ trval 25 rokov. Starobný dôchodok mu bol priznaný príslušným úradom Ministerstva vnútra SR a doposiaľ mu je aj takto vyplácaný. Na základe uvedeného už odporkyňa nemohla navrhovateľovi priznať ďalší starobný dôchodok podľa zákona platného od 1.1.2004 - zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Skutočnosť, že starobný dôchodok priznaný navrhovateľovi príslušným orgánom ministerstva vnútra podľa zákona č. 100/1988 Zb. je podľa zákona účinného od 1.7.2002 - § 125 ods. 1 zák. č. 382/2002 Z. z. - považovaný za výsluhový dôchodok, ak ho vypláca orgán sociálneho zabezpečenia ministerstva vnútra, nie je v danom prípade dôvodom pre priznanie ďalšieho starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z., tak, ako to navrhovateľ požaduje.

Navrhovateľ bol odporkyňou i prvostupňovým súdom poučený o tom, že pokiaľ získal obdobie dôchodkového poistenia po 31.12.2003, t. j. za účinnosti zákona č. 461/2003 Z. z., mal a má možnosť požiadať o zvýšenie už priznaného a vyplácaného starobného dôchodku príslušný útvar ministerstva vnútra. O zvýšení priznaného starobného dôchodku však nemôže rozhodovať odporkyňa, keďže o jeho priznaní nerozhodovala a zvýšenie ani nebolo predmetom tohto konania.

Námietka navrhovateľa poukazujúca na výšku dôchodkov iných osôb nie je pre posúdenie danej veci právne významná.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č.

757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.